

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ПОДЛИСТАК РАДИКАЛА СРЕДЊЕ БАНАТСКОГ ОКРУГА

ЗРЕЊАНИН, БРОЈ 492
ФЕБРУАР 1998.
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

РЕПУБЛИЧКИ ПОСЛАНИЦИ СРС СРЕДЊЕ БАНАТСКОГ ОКРУГА

Лазар Марјански, рођен 02.04.1950.године у Меленцима. Ожењен. Инжењер геологије, запослен у НАФТАГАС ХИДРОСОНДА Нови Сад. Године 1986. награђен од стране фирме за иновације - унапређење бушења за термалне воде и усавршавање алата за геотермалне бушотине.

Члан СРС од 1991. а од 1992.год. председник је Окружног одбора СРС средњебанатског округа. Сем тога члан је ИО СРС за Србију, члан централне Отаџбинске управе СРС, подпредседник одбора за индустрију у парламенту Србије и министар владе у сенци СРС за рударство и енергетику.

Као председник Окружног одбора допринео је јачању и повезивању Општинских одбора СРС на нивоу региона.

Милорад Крстин, рођен 17.11.1955.године у Тарашу. Ожењен. Пољопривредни техничар. Власник приватног предузећа "АГРАР-ПРОМЕТ"

Члан је СРС од 1991. а од марта 1997.године председник је Општинског одбора СРС Зрењанин. Такође је и члан ИО СРС за Србију, члан централне Отаџбинске управе и члан одбора за трговину и туризам у парламенту Србије.

Као председник Општинског одбора има велике заслуге за оживљавање старих и формирање нових Месних одбора, јер је са десетак број повећао на 33 активна Месна одбора на целој територији општине.

То је резултовало и приливом нових чланова.

ДА СЕ НЕ ЗАБОРАВИ

Оно у шта су радикали раније сумњали, у току септембарских и децембарских избора показало се као тачно.

Наиме, Косово је "рудник злата" за социјалисте када је у питању прекрајање изборних резултата. Поучен искуством са ранијих избора Главни одбор СРС је покушао да предупреди изборне крађе за време другог круга поновљених председничких избора 21.12.1997. У том смислу, испред Окружних одбора Зрењанин и Кикинде на Косово је кренуло 50 посматрача у Дечане предвођених народним послаником Лазаром Марјанским. Истовремено је народни посланик Милорад Крстин био посматрач у Подујеву.

О томе шта се све дешавало на Косову, чиме су се служили и на шта су све били спремни социјалисти зарад одржања на власти сведоче народни посланици као и чланови СРС чија су имена позната редакцији "Велике Србије".

П.П. био је посматрач у Дечанима у другом кругу децембарских избора. Пошто је овде албанско становништво у већини, одзив је био врло слаб. Гласало се у једној основној школи.

На бирачко место нису хтели да нас приме, а када су после дужег препирања пристали, није нам дозвољено да све преконтролишемо. Једино смо видели да је кутија цела и празна. До 15 часова нисмо имали већих проблема. У току преподнева покушали су да нас "купе". Обећавали су плацево, посао и новац (5 ДМ за један глас). Чак је и председник општине који је обилазио чланове СРС_а то понудио. Заузврат су тражили да пристанемо на "лажиране" резултате. Нисам то озбиљно схватио. У питању је било место са 1400 гласача. Ко је луд да за толико гласова некоме обезбеди плац, посао или толике марке. Но, њихово је било да покушају. Затим су почели да дискутују о демократији. Нисмо ни слутили да ћемо "чари" њихове демократије осетити на својој кожи. Наиме, школа је била окружена шиптарским становницима који су мотрили на улаз, чак су снимали околину видео - камером, вероватно да се увере да нико од Шиптара неће изаћи на изборе. Нису били агресивни, само су стајали и посматрали, али је то у нас унело одређену несигурност. Осећај несигурности покушали су да појачају чланови СРС_а глумећи страх и панику. Један је чак донео аутоматску пушку на бирачко место. У ствари, сви чланови комисије (осим нас радикала) имали су уз себе пиштоље. Око 15 часова испред школе је стао аутомобил албанске регистрације, настала је паника и неко је позвао милицију. У тим тренуцима пометње и комешања учинило ми се да човек који је имао испред себе бирачки списак нешто по њему пише. Рекао сам то колеги из Кикинде. У том моменту је стигла милиција и ја сам изашао да видим о чему се ради. По повратку у салу опколили су ме чланови комисије, питали шта се десило. Деловали су уплашено и успаничено, мада сам после схватио да је све ово глума. Одговарајући им на питање, крајичком ока сам опазио да исти онај човек држи неке листиће. Затим ми је на моменат измакао из вида и у следећем тренутку затекао сам га поред кутије. Питао сам га дали је нешто убацивао у кутију, а он је ћутао. Колега је пришао списку и приметио да су на задњој страни сва имена заокружена. Љутито се обратио председнику комисије: "зар је ово та демократија о којој цео дан причаш?". Пришли смо затим кутији и видели да је са задње стране одваљена. Напомињем, да је кутија на почетку била цела и празна, проверили смо. Рекли смо му: "цео дан причаш о демократији, а крадеш гласове! Зар те није срамота?" Пошто је дотични кренуо да удари мог колегу, ја сам се умешао и он је ударио мене. Почели су да нас стишавају, раздвојили су нас и тада сам приметио да онај за кога сам знао да има аутомат илази из сале и предпоставио да иде по њега. Отрчао сам се из руку својих "чувара", са намером да га спречим. Сусрели смо се на вратима. Покушао сам да затворим врата, он је улетео са аутоматом у руке, уперо је цев мени у груди и репетирао. У том моменту нисам био свестан колико сам био близу смрти. Председник комисије је запретио да ће позвати милицију, да ће нам бити "одваљени"

бубрези и слично. Убрзо се ту створила милиција и човек у униформи је покушао да ме испровоцира насрћући на мене. Пошто нисам реаговао, окренуо се и изашао. По завршетку гласања констатовали смо у кутији вишак од 33 листића. Покушали смо да унесемо примедбу у записник, али нам нису дозволили и такав записник је предат изборној комисији. Председник комисије је прокоментарисао: "Дечко ти ниси нормалан! Зар мислиш да се власт тако лако даје?" Не могу да верујем да Србин са Србином може тако да се понаша. Сви знамо да је Косово колевка Српства. Зар је тај толико заљубљен у Албанце? Зар више воли да нам они кроје судбину? Наше људе су овде вређали, псовали, застрашивали претили убиством, нуди мито ... Када сам кренуо на Косово очекивао сам да ће бити проблема, али сам веровао у правду, веровао сам у победу. Био сам убеђен да ћемо победити. Ја знам да је то била крађа, видео сам крађу, желео сам да је спречим али нисам успео.

Б.И. посматрач у другом кругу на бирачком месту Папрђани:

Имали смо проблема ујутро. Нису хтели да нам дозволе приступ. Председник комисије се хвалио како му је син полицајац, претио батинама, потезао пиштољ и псовао нас. Љубоморно је чувао гласачку кутију која је била сва накривљена и излепљена папиром и селојтепом. Када смо тражили да је отвори, поново је потезао пиштољ. Изгубио сам стрпљење, појурио сам га око стола, а он је бежао псујући ме. Срушио сам кутију, она се сва издеформисала и убрзо су донели другу. Преконтролисали смо је, све је било у реду и гласање је могло да почне. Гласање је текло без проблема. Оно што ме је зачудило био је бирачки списак, откуцан обичном писаћом машином. Поред имена гласача недостајале су адресе, датуми рођења, а уместо матичног броја стајао би знак питања. Да буде зло веће, у суседној просторији где је такође отворено гласачко место, списак је био сличан. Уствари, можда су само променили редослед имена. Инсистирали су да се гласачко место затвори у 16 часова и пошто су били у већини, ми нисмо имали куд. По повратку у град сазнали смо да је неколико наших посматрача похапшено и отишли смо у станицу милиције. Колега и ја смо се договорили да понудимо нас двојицу у замену за Лазу (Марјанског), али дежурни није хтео ни да чује за то. Тражили смо да разговарамо са Лазом, али нам није дозвољено. Пошто је и комби био заплешен, тражили смо да они оду у околна села и доведу радикале у град. Дежурни је одговорио да га уопште не занима како ће се наши људи вратити. Није нам преостало ништа друго, скупили смо новац и послали такси по наше људе.

Лазар Марјански, народни посланик, посматрач у Дечанима другог круга децембарских избора

Морам одмах да нагласим да смо на моменте имали бољу сарадњу са Шиптарима него са Србима. У Пећи нисмо могли да нађемо преноћиште јер нам то Срби нису дозволили, док су нам у Ђаковици Шиптари изашли у сусрет.

На дан избора обилазили смо гласачка места и указивали на неправилности. У месту Гламочај сумњу нам је изазвала изјава да су сви изашли на гласање и то пре 7 часова. Решени да спречимо ову стравичну крађу гласова, разбили смо гласачку кутију, узели записник и контролни листић. Ту је на Јову Симеуновића и мене, момак по имену Ђурковић Слободан уперео аутоматску пушку. Његов отац Ђурковић Миливој је савезни посланик и председник општине Дечани. Речено нам је да овде немамо шта да тражимо и да мора да победи СПС, сер једино ОНИ могу да гарантују мир и Србима и Шиптарима. Наше хапшење уследило је као логична последица овог догађаја. Полиција је пратила кретање нашег комбија, тако да смо ухапшени у месту Јуник, негде око 11.30. Примео нас је неки Мирчић - начелник МУП_а и у почетку се коректно понашао. Изјавио је да је он само службеник који мора да изврши наређење. Чуо сам како преко радио - везе разговара са својим шефовима из Београда. Питао је шта са нама да ради. Чуо сам "добро нећемо их тући". И заиста ... нису нас тукли, али су зато наредили да сви станемо уза зид и уперили пушке у нас. Са нама је био и један старији колега који је рођен 1935. године. Као дете преживео је страхоте рата. Човек је побелео и само што се није умокрио од страха. Убрзо потом, ухапшена је једна група радикала - народни посланик Драмљић и новинари " Велике Србије ". Речено им да смо ухапшени и они су дошли да нас посете. Притворени су без икаквог повода и разлога.

Три пута сам покушао да побегнем: Први пут сам одгурнуо стражара и трчао неких 20 - так метара. Милиционер ме је стигао и рекао: "Марјански, молим те врати се, немој да ти заврћем руку, ја сам исто радикал, немој правити проблеме и себи и мени" и вратио ме. Други пут су ме исто јурили и стигли, а трећи пут сам изашао из зграде и сео. Нисам хтео више да бежим, био сам сав мокар од кише. Новинари су успели да унесу фото - апарат и касетофон. Сликали смо се у МУП_у и снимлио нас је наш новинар како певамо четничке песме. Певали су и стражари који су нас чували. Пустили су нас у 20.30.

У свим Шиптарским местима СПС је добио од 95 до 130% гласова. Ту где су наши људи били одважнији и енергичнији, где су се свађали и чували гласачке кутије, било је мање крађе. Чини ми се да 5 - 10% наших људи није имало довољно храбрости. На неким бирачким местима седели су "до зуба" наоружани полицајци у цивилу (неке смо после видели у МУП_у). Људима су упирани пиштољи у груди, пређено им је, нуђено им је од 1 до 5 ДМ по гласу. Прича се и то да су неки наши чланови били поткупљени, али то је већ пропаганда СПС_а. Ако је и истина, то се односи на мештане који су с времена на време напуштали бирачка места. Могуће је да су то радили да би избегли уцене, претње и притиске.

Ипак, поменуо бих једну честиту радикалку из Дечана - госпођу Драгицу Бакић, у чијој је кући био изборни штаб СРС. Сигуран сам да она много испашта због тога што је радикал. Иначе, припадници МУП_а на Косову су углавном из других крајева Србије и долазе овамо на 2 - 3 месеца. По закону, они би требало да гласају путем писма. Међутим неки од њих у овом другом кругу нису могли да испуне своју грађанску дужност. То су они људи за које се поуздано зна да гласају за Српску Радикалну Странку.

Н.И. учествовао је добровољно као посматрач у другом кругу поновљених избора на изборном месту Рзњић:

Стигли смо на бирачко место са пар минута закашњења, а у кутији је већ било преко 100 листића. Када смо затражили увид у бирачки списак, записник и податке о првом гласачу, нисмо их добили. Нису нам дозволили чак ни да приђемо столу. Пошто је киша падала цео дан и ноћ, било нам је чудно како је сала тако чиста ако је кроз њу прошло толико људи. Но, гледали смо да не правимо инциденте.

У току гласања, комисија коју су сачињавала 3 члана из левог блока, покушала је да нас застраши причама: "овде се пуца", убили су полицајца" и слично. Чак се један од њих повремено сакривао иза гласачке кутије, глумећи тобожњи страх. На мене то није оставило никакав утисак, ја сам ту врсту страха превазишао. Провео сам две и по године на ратишту, оуглао сам на неке ствари. Ипак понашали су се према нама као да смо бића "ниже врсте". Наша негодовања, нису прихватили, мада смо се ми позивали на наша законом утврђена права. У једном тренутку, председник комисије, револтиран нашим негодовањем, устао је и викнуо "бићете похапшени као и они ваши посланици". Тада смо схватили да нешто није у реду, да се спрема велика превара и да режим неће презати ни од најбруталнијих поступака, само да би остварио свој циљ. При обиласку СПС - контроле добили смо чак и обећања да ће нас

путем својих канала позапошљавати у најбољим фирмама у Зрењанину, само ако будемо "паметни". "Што си видео ниси видео - што си чуо ниси чуо". По затварању бирачког места, схватили смо да је све оно за шта смо се залагали у току дана било узалуд. Није нам дозвољено да унесемо примедбе у записник, нити да испратимо гласачки материјал до општине. Ако би неко од радикала и стигао до општине, могао је ући само у ходник, а даље никако. Радикали су ту, једноставно, били непожељни. Сви наши аргументи, примедбе, све оно што смо видели и доживели све је било џабе!

Немоћ ... видиш шта се ради, а не можеш да исправиш. То боли! Када смо стигли у просторије СРС видели смо испребијане, застрашене ... људима су прислањали пиштоље уз чело ... Од Срба смо то доживели, то ме боли више него ишта друго. Упознали смо једну старицу - избеглицу која живи у оближњем викенд насељу, која је стално понављала: "Шта ће са нама бити?". И стварно: Шта ће са нама бити?

Лопови и лажови који су учествовали у овој крађи вероватно ће на време напустити "брод који тоне", а остаће стари, немоћни и сиротиња која ће овде патити, крварити и гинути.

Епилог (по сведочњу посматрача СРС на изборе је изашло свега шесторо људи. Ипак на крају бирачког дана у кутији је било 110 листића за Милутиновића и 6 за др. Војислава Шешеља.

ЗАПАЖАЊА

На првој конститутивној седници Народне Скупштине чији је наставак био заказан за 29.12.1997. године републички посланик Милорад Крстин предлаже допуну дневног реда за **УТВРЂИВАЊЕ НЕПРАВИЛНОСТИ У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 27 - КОСОВСКА МИТРОВИЦА ОПШТИНА ПОДУЈЕВО** образложењима:

1. На бирачком месту број 13 под називом "Батлава" имао 1.118 гласача, од тога 17 Срба. Приликом контроле констатовано је да је убачено 340 гласова и по томе се закључује да је изашло 355 на гласање, др. Војислав Шешељ добио 40 гласова, Милутиновић 315. Председник изборног места је у одсутности контролора СРС, кога је на моменат одстранио, заокружио је 340 имена од тога 338 албанских. Проверавањем од стране СРС ни један гласач албанске националности није изашао на то гласачко место.

2. На бирачком месту број 16 под називом "Орлане 2" са свега 3 Србина у бирачком списку, приликом обиласка тј. контроле, то бирачко место је било затворено. Ни после сат и по времена чекања нисмо дознали да ли ће се место уопште отворити. У поподневним часовима било је и даље затворено. На том бирачком месту има 650 бирача. С обзиром да је било затворено, не видим одакле се у кутији нашао 501 глас, и то за др Војислава Шешеља 2 гласа а Милутиновића 499.

3. На бирачком месту број 26 под називом "Подујево 2" има 1.866 бирача, од тога 12 Срба. Пребројавањем гласачких листића, избројано 432 да је гласало. На основу тога можемо констатовати да је изашло бар 420 гласача албанске националности, на основу наше контроле код дотичних Албанаца потврђено је да није ни један гласао. Иначе на том бирачком месту др Војислав Шешељ добио је 6 гласова а Милутиновић 426. Ово бирачко место требало је бити у школи али је пребачено у приватну кућу.

Јавашлук са бирачким списковима

Представници СРС по бирачким местима у нашој општини током предходних избора покушали су сакупити податке о "вишку" бирача којима је било омогућено гласање и самим тим укупан број бирачког тела.

• Покојни	138
• Одсељени	192
• Дупло уписани	93
• Непознати	56
• Погрешан број на позиву	6
• Војници	1
• Погинуо у рату 1942.	1
Укупно "вишка"	487

За овај број имамо детаљан списак са именима тих лица али морамо напоменути да таквих "вишкова" има још и не само код нас већ по свим бирачким местима Србије.

**СКУПШТИНА ОПШТИНСКОГ
ОДБОРА СРС ЗРЕЊАНИН
ОРДЖАЊЕ СЕ 28.02.1998. У
М.З. "Д. ОБРАДОВИЋ"
СА ПОЧЕТКОМ У 11.00
ЧАСОВА**

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и
одговорног уредника
Душан Весић

Редакција
Лазар Марјански, Крстин Милорад
Миодраг Малушић, Олга Пандуров
Милан Марковић, Никола Ненин

Штампа, техничко уређење
и компјутерски прелом
Радован Стајић
E-mail: sradovan@setnet.co.yu

Адреса
Краља Александра Карађорђевића 17
023/ 66-865

Рукописи се не враћају